

عنوان مقاله:

آمادگی خودراهبری در یادگیری و سبک‌های یادگیری در دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محبوبه صفوی

شهناز شوشتری زاده

محمود محمودی

محمد حسین یارمحمدیان

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به پیچیدگی و تغییر در روال توسعه حرفه پرستاری، خودراهبری در یادگیری در دو تا سه دهه اخیر در آموزش پرستاری مورد توجه قرار گرفته است. رابطه بین خودراهبری در یادگیری و سبک‌های یادگیری، در موقعیت‌های یادگیری گوناگون، قابل کشف است. این پژوهش با هدف تعیین میزان آمادگی خودراهبری در یادگیری و شناسایی سبک‌های یادگیری دانشجویان پرستاری و ارتباط این دو مفهوم با همدیگر صورت پذیرفت. روش‌ها: در مطالعه‌ای توصیفی در سال ۱۳۸۵، تعداد ۱۷۸ نفر از دانشجویان رشته پرستاری در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به شیوه تصادفی طبقه‌ای انتخاب گردیدند. ابزار گردآوری داده‌ها سه پرسشنامه دموگرافیک، مقیاس آمادگی خودراهبری در یادگیری گاکلیمینو و پرسشنامه سبک‌های یادگیری کلب بود. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش با نرم افزار SPSS و روش‌های آمار توصیفی و استنباطی انجام شد. نتایج: میزان آمادگی خودراهبری در یادگیری، در اکثریت واحدهای مورد پژوهش در سطح زیاد و سبک یادگیری غالب، سبک انطباق‌یابنده بود. انجام آزمون آماری، رابطه معناداری را بین دو متغیر اصلی نشان نداد. نتیجه‌گیری: با توجه به بالا بودن میزان آمادگی خودراهبری در یادگیری در درصد قابل توجهی از دانشجویان و غالب بودن یک سبک در بین اکثریت آنان، انطباق و سازگاری روش‌های یاددهی با این مشخصه‌های یادگیری در دانشجویان پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی:

Rediness, Self-directed Learning, Learning Styles, Nursing Students, Nursing Education

آمادگی، خودراهبری در یادگیری، سبک‌های یادگیری، دانشجوی پرستاری، آموزش پرستاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1726356>

